

Közlönyárak:
Helyben és postán küldve
Nagy évré 10 fr. — kr.
Fél évré 5 — "
Kis évré 2 — "
Nyolc szám 5 kr.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Nagy hasábról postán 5 kr.
Nagyobb hirdetésre a fentebből
hirdetési díj alól a leg-
olcsóbb árértékűt fel-
bírjuk minden külön be-
járás nélkül.

Eljenek!

THALY KÁLMÁN

Debreczen szab. kir. városa I. kerületének,

Báró PRÓNAY GÁBOR

Debreczen szab. kir. városa II. kerületének,

Báró ORBÁN BALÁZS

Debreczen szab. kir. városa III. kerületének

függetlenségi képviselő-jelöltjei!

(r. e.) A mi zászlóink is lobognak már. Debreczen szab. kir. városának függetlenségi polgárai is hangoztatják már azon nevet, a melyek őket a biztos győzelem kapujához vezérlendik.

Méltó nevek azon városhoz, melyben a magyar haza függetlensége, állami önállása nemzeti történelmünk nagy napján kimondatott.

E nevek egyikét azon nagy történést, Thaly Kálmán, városunk I. kerületének mostani képviselője viseli, ki a magyar hazának oly nagyszabású függetlenségi küzdelmét látott Rákóczy-korszakra deríté a tudomány világát. És ez a kor dicsőségben egyenlő vala szabadságunknak 1848-ban vívott küzdelmével!

Mellette ragyog b. Prónai Gábor, városunk második kerülete jelöltjének ősi neve, azon név, melyet buzgó és áldozatkész elődök elváhatlanul forrasztottak együvé a protestantizmus, tehát a lelki függetlenség hazai történetével!

Harmadik a b. Orbán Balázs, ki elveinkért ette már a száműzetés száraz kenyerét, kinek tudománya nevezetes s a kinek a függetlenségi eszméhez való rendíthetetlen hűsége oly óhatatlan, a mily ösmeretes szívében a népnek, a magyar népnek forró és őnzetlen szeretete!

Imé, itt a nevek, a melyeket várvártunk, de most, a midőn fellebbentjük a leplet, most azoknak ragyogása egyszerre s egész teljében sugározzon az elv híveinek lelkesült serege elé!

Nincs szükségünk hosszú fejtegetésekre. E nevek külön-külön kész programot

képeznek s együttvéve oly hármas tanúságot, a mely lelkesít, gyújt és sorakoztat!

Nagy fontosságú parlamenti működés időszaka előtt állunk. Az a kérdés, hogy győzzünk-e? vagy pedig nemzeti létünknek legutolsó alapfeltételeiről is önként lemondva lépünk Magyarhon ezredéves fennállásának évfordulója elé!...

Azok, kiknek neveit irtuk fel lobogókra, akkép hiszik Magyarhont a jelenben helyes irányban törekvőnek, a jövőben nagyok, boldognak: ha a nemzet föltétlen önállóságának, függetlenségének kivására törekszik.

E város három képviselőt küld a parlamentbe. Legtöbbit a főváros után. Jelenképpen járul tehát a nemzet sorsának eldöntéséhez. És a mi jelöltjeink nemcsak pusztán a számot, de a súlyt és erőt kell hogy képezzenek a nemzet képviselőiben.

Sorakozzunk e nevek, e lobogók körül. S ha az országban megindult képviselői-választások első napján az alföld legelső, a haza legmagyarabb városa, s Debreczenünk a függetlenségi eszme háromszoros diadalra juttatásával állít lelkesítő példát a felénk figyelemmel tekintő nemzet elé: akkor talán döntő részünk lesz abban, hogy száz meg száz felől úgy ragyogjon fel hazánk egén a függetlenségi eszme, mint a hogy a teljes fényében világó, életet és termékeny növekvést osztó nap sugározza be Hortobágyunk délibábos rónáját!

Ugy legyen! E hittel éltetjük mi még egyszer városunk függetlenségi pártjának jelöltjeit: Thaly Kálmánt, báró Prónai Gábort és b. Orbán Balázst!

Választási naptár.

Június 13-án,

pénteken, választ: Budapest, Nagyvárad, Zala megye, Abauj megye, Gömör megye, Arad megye, Pozsony megye, Pancsova, Hont megye, Sopron megye, Tolna megye, Alsófehérmegye, Bars megye, Torda-Aranyos megye, Bács megye, Szabolcs megye, Veszprém megye, Hajdú-Boszormény városa, Árva megye, Debreczen, Háromszék megye, Hajdú megye, Ung megye, Újvidék, Sepsiszentgyörgy, Gyulafehérvár, Abrudbánya, Fejérmegye, Csongrád megye.

Június 14-én,

szombaton: Besztercebánya városa, Zólyom megye, Jászberény, Arad, Nagykikinda, Kassa, Temes megye, Heves megye, Szamosújvár, Fiume, Torontál megye, Vas megye, Temesvár, Somogy megye, Csongrád városa, Makó, Pápa, Temesvár, Csanád megye, Gyula városa.

Június 15-én,

vasárnap: Pest megye, Eger, Székesfehérvár, Esztergom megye, Hunyad megye, Zombor, Baja, Szécsen megye.

Június 16-án,

hétfőn: Szeged, Győr megye, Győr város, Jász nagy-kun-szolnok megye, B. Csaba, Kolozs megye, Békés megye, Bereg megye, Krassó-Szörény megye, Máramaros megye.

Június 17-én,

kedden: Kolozsvár, Komárom megye, Maros-Tordamegye, Csanád megye, Gyöngyös, Nagykőrös, Szepes megye.

Június 18-án,

szerdán: Pozsony, Felegyháza, Nagybecskerek, Halas, Beszterce-Naszód megye, Kecskemét.

Június 19-én,

csütörtökön: Sopron városa.

Június 21-én,

szombaton: Marosvásárhely városa.

Vita a házasság felett. A párisi szenátusban három nap óta tárgyalatik Naquet törvényjavaslata a vallásról a házaspárok közt. Alig merült fel a francia kamarában úgy, mely oly renkívüli érdeklődést keltett volna, mint a házasságok felbontásáról szóló törvényjavaslat, mindenek előtt a nőket látszott ez a tárgy leginkább érdekelni és ezek annyira megtörték a karzatot, hogy alig maradt volna hely csak egy csecsemő számára is. Azt remélték, hogy a vita azonnal, első napon be lesz fejezve, de csalódtak, mert Naquet maga két egész ülést vitt igénybe beszédével s ami legdicsodálatosabb oly figyelemmel kísérték minden szavát, hogy még a leghalkabb stúgatók is tartózkodtak. Valamennyi nő arcán látszott az óhaj, bár fogadná el a szenátus Naquet javaslatát.

Igen nevezetes volt ennel a vitánál s Jules Simon beszéde a választási törvény behozatala ellen. Ő néhány igen pikáns esetet mondott el és azzal végezte, hogy noha tanácsosabb megengedni a törvényes elváltást és a második házasságot, mint a házaspárokat ugyszólván házasságtörésre kényszeríteni, de a jelen körülmények közt a választást meg se lehet kimondani. Naquet a maga beszédében azon anomaliát

hansúlyozta, hogy más katolikus országokban meg van engedve az elválás s ennek az a következtetése, hogy a francia elégtelen házaspárok expatriálják magukat csak hogy megházasodhassanak. Fölhozta a többek közt Vireville markii esetét, ki olasz polgár lett, hogy nejétől elválhasson és miután az elválásztás kimondatott, nősült s neje őt azóta három gyermekkel ajándékozta meg. Az olasz törvény szerint ő törvényes házasságban él második nejevel, míg a francia törvény ezt a házasságot, mint ágyasságot tekinti. Utóbb Jules Simon ellen fordult, a ki noha a választást csak föltételesen pártolta és megengedte azon állítást, hogy a francia nők ellenik ezen törvény behozatálát. Naquet e szavainál történt előző, hogy a karzat is a vitába vegyült, több hang hallatszott, mely Naquetnek igazságot adott. Mibelyt a választási törvény be lesz hozva — mond Naquet — egy bűnrel kevesebb lesz Franciaországban, a házasságtöréssel. Mindazonáltal Jules Simon beszéde oly kitűnő volt, hogy ő is tapsokat aratott, csak hogy ezek a női karzaton nem találtak viszhangra.

Thaly Kálmán levele.

Thaly Kálmán következő levelet írta a függetlenségi párt nagy választmányához azon alkalomból, hogy a párt elnökévé választott és az I-só vál. kerület képviselő jelöltjeül felkértett:

Tisztelt választmány! F. e. január hó 23-án és február hó 17-én tartott üléseikből hozzám intézett két rendbeli nagybecsű átirataikat e közelebb mult napokban, csakhamar egymásután, tiszteletteljesen vettem. Legczélszerűbbnek vélem, ha mindkettőt, engem annyira megtisztelő átiratra ezennel egyszersmind válaszlok.

Az első átiratban tudatni méltóztatnak velem, hogy a szab. kir. Debreczen városának mindhárom választó-kerülete t. választó polgáraitól együttesen alakult függetlenségi párt, f. e. január 6-iki, újjászervező közgyűlése, csekély személyzetet azon kitűntetésben részesíté, hogy e pártban elnökévé választani kegyeskedett, — minél fogva felszólítottam a tisztnek elvállalására.

Tisztelt választmány! Érdemtelenségem ismeretében igen jól tudom: mily végtelenül becses bir rem nézve ezen állgat a legszébb polgári jutalomnak méltán tekintett nagy kitűntetés és a nemes város függetlenségi polgárainak csekély személyem iránti ama meleg

— De nem ám! Hanem azt mondom, hogy Rózsika lesz a pünkösdi királyné, vagy sohase lássam kelmedet az életben, — szolt a leányka határozottan.

Gyuri csak bámult. Aztán hogy kissé magához tért, még egy kérdést akart megkoczkáztatni.

— Hát aztán miért nem lennél te a pünkösdi királyné, hiszen te is vagy oly erényes mint a Rózsika?

— Mindegy, de én csak a kelmed szívének akarok királynéja lenni s az csak úgy lehetek, ha kelmed szavát adja, hogy Rózsika lesz a pünkösdi királyné, mert másképp kiadom kelmednek az utat.

Gyuri nagyon megrökönyödött erre a határozott kijelentésre, de azért mégis megkísérelé a további védekezést:

— De hiszen, angyalom, az nem is egészen én tölem függ.

— Tudom; de ha kelmed, kijelenti szándékát, a választás egyhangulag és simán fog megessni s így nagyobb lesz a tisztesség Rózsikára meg a falura nézve is.

— Nem bánom hát legyen úgy!

Igy folyt a korteskedés az egész faluban; a legényeket szíveik választójtjai mind ugyan-csak Rózsika megválasztására buzdították, mert az testi és lelki bajnalmat fogva annyira fölötte állt az egész falu leánykáiak, hogy irigykedés nélkül tekintették, akármilyen tisztesség érte is őt, mig egymást mindegyik teany irigyelte volna.

Ez volt a bűvés titok kulcsa, mely egyetértésre bírta a falu szízeit és leányait s a választás egyhangulag ment is végbe, mert egyik legény se mert szíve választójtjának ellent mondani.

Igy világosítja meg a szentlelek a szíveket és elméket mindenütt, hol arról van szó, hogy zavartalanul tisztá érzelmi dicséjrt az urat s hááljuk mng annak jótéteményeit.

A »DEBRECZEN« TARCZÁJA.

A rózsza ünnep.

„Jövel szentlelek!”

Az igaz öröm ünnepe, a feltámadás után a felvilágosodás ünnepe, melyen a szentlelek tüzese nyelv képeben meglátogatta az apostolokat, hogy megvilágosodott elmével, lángoló igékben hirdessék a megváltó tanait, ki kinálhat szenedtet a föld népeit, ki által megváltotta azokat bűneiktől, hogy immár tiszta lelkiismerettel élhessenek a felebaráti szeretetben s hirdethessék mindenütt a szeretet vallását és a feltámadást a földöntúli életben.

Közel kétezer éve élnek a megváltó i. éi a föld minden népei között, melyek vigaszt merítenek azokból a megpróbáltatások napjainban és erőt a súlyos küzdelmekre, hogy edzett lélekkel harcolhassanak az igazságért a kísértések ellenében és terjeszthessék a világosságot a hitetlenség sötét éjszakájában, mert az embernek hivatása bizonyára az, — hogy a világosságban előkészítse magát a boldog jövő életre. „Mert nincsen itt maradó városunk, hanem jövendőt keresünk.” (Pál a zsidókhöz, 13. r. 14.)

Magasan fent lobog a zászló, mely győzelemre vitte szent vallásunkat, biztatólag int felénk, hogy el ne csüggedjünk, még kebleinkben vígan lángol a szeretet tüze, mely kíméletre int a gyöngékel s elnézésre a vétkezőkkel szemben, mert nem ítélnék, hogy ne ítéltsünk. Így ha kivetkőzünk is a földi élettelenségünk. Így ha jövendőt, hol örvendezünk a boldog életre, hol örvendezünk a dicséjrt az urat, ki szeretettel vezetett bennünket keresztül a földi életben.

Közel két ezer év óta évenként megújul a szeretet után a feltámadás s azután az igaz örömmünnepe, hálaadásra bírva kebleinket vitt jótéteménye kért a teremő és annak

szent fia iránt, kit az atyának bölcsessége és jósága küldött, hogy megváltson bennünket a sötétségben reánk tapadt bűneinktől.

Megzendül a madarak éneke, azzal megnyílik a virág kelyhe, illatával háálva meg a mindenhatóknak végtelen jóságát.

Vigan dalol ifjak serege: „Mi van ma, mi van ma? Páros pünkösdi napja; Szívünket, szívünket Öröme gyulasztja!”

Zugnak a haragok, imára szólítva a hívőket a templomba, hol száz meg száz szív bocsát föl hálaadó imát a mindenhatóhoz a vett jókért. Ábitattal kéri a szentlelek megjelenését, hogy szíveiket világossítsa derűre, hogy a fényes világosságban megtudják különböztetni a jó a rossztól.

Fehérbe öltözött leányok foglalják el a templom előtt a tért, istentisztelet után. Lombokból virágokból — sátor van fölállítva, a pünkösdi királyné jelvényeit: a rózsakoronát s kormány-pálcát rejtve a menyegzőt, mely alatt a megválasztandó királynét megfogják hordozni a faluban, a falubeliek öröme, lelki épülésére.

Irigység nem férközik a szívekbe, mert a választás a tiszták közt a legtisztábbra esik, ki méltó disze az egész vidéknek s kedves jelensége az Isten előtt is.

Pedig a korteskedés itten sincs kizárva; de milyen gyönyör azt látni és halani; a tisztá erkölcsök és az erények nemes versenyé az, s a szíveknek gyöngéd finom tapintata rendezen megtalálja a jók között a legjobbat, a nemesek közt a legnemesebbet, Isten előtt a legkedvesebbet.

Igaz, hogy a legények választják meg az ünnep királynéját, de melyik legényt ne befolyásolnának a szép szemek, rózsás arc és eper-ajk, melynek egyetlen mosolyáért a csillogat is lehozna az égről, ha — lehetne.

Aztán Gyuri, azt megmondom, hogy ha nem a Vámosok Rózsikáját választják meg kelmedek pünkösdi királynéknak, — korteskedik a Rózsika.

Kovácsék Erzsije, — meg ne lássam kelmedet többé a házunk körül.

Peczkes Gyuri ugyancsak elbámult Erzsikének e nem várt kategorikus kijelentésén, mert hiszen már egész estendő őta azzal hittegette magát, hogy az idén az ő szívének bálványja a szép Erzsike fogja viselni a pünkösdi királyné méltóságát.

— Hát aztán miért éppen a Vámosok Rózsikája? kérdé a legény erősen szemébe nézve a leánykának.

Ez azonban emberül kiállja a tekintetett, annyival inkább mert abban az iránta való gyöngéd érzelme tükröződött.

— Hát aztán, talán kifogása van kelmednek ellee?

— Kifogásom nincs ugyan ellene, de... — De mi... — Csak úgy gondolom. — Mit? — Hát azt, hogy izé... — De ne izéljen hát, hanem mondja meg egyenesen, hogy mit forgat az elméjében.

— Hát azt gondolnám biz én, hogy a pünkösdi királynéság sora az idén nem a Vámosok Rózsikáján van, hanem... s ezzel oly szerelmesen pillantott a leánykára, hogy ez azonnal kitalálta gondolatának további menetét, de azért el nem árulta volna, hanem csak tovább faggatta Gyurit.

S aztán ki lenne az a más? Ister kelmed talán valakit, a ki érdemesebb volna a tisztességre, mint a Vámosok Rózsikája, ki éppen most tölti be életének tizenhatodik évét, kire tehát legjobban illik a nota is:

„Nem anyától lettel, Rózsafán termeltél, Páros pünkösdi napján Hajnalban születél!”

— Mintha te read galambom nem éppen ilyenek, — felelt vissza a legény, — hiszen te is pünköszt táján láttad meg a nap világot... — De mégsem pünköszt napján, mint a Rózsika.

ragaszkodása, melyet nagybecsű átiratok oly lelkes és szép szavakban hangsúlyoz.

Midőn tehát t. Elvtársaim bizalmának ily fényes nyilvánulása által szíven mélyéig meghatva, legfőbb hálátal tolmácsolnám gyenge tollammal: egyszeresmind hazafias és elvtársi kötelességemnek tartom a bennem helyezett bizalomnak csekély erőmhöz képest megfelelni, s ugyanazért magamat teljesen rendelkezésükre bocsátom.

Adja az ég, hogy Debreczen városának függetlenségi derék polgárai, nemes küzdelmeik hön óhajtott cseljait: az önálló, szabad magyar haza felvirulását mielőbb megvalósulva láthassák, — ók, a kik mint csüggedetlen és elvhu harcosok, a független Magyarország dicső épületének sarkoszlópai fölemelni, erős vállakat összevetve, kitartó nagy munkával régtől óta segítik és segítik!

Ilyen hív és jeles munkások seregébe állhatni, ama dicső epület falaihoz csak egy homlok szemmel is járulhatni, részéről büszkeségemnek tartom.

A második átirat szab. kir. Debreczen városa I-3-ó választó kerületének jövendő képviselő jelöltségét illeti. Valóban helyesen és méltán emlékeztet engem a tisztelt választmány ama számos édes kötelekekre, melyekkel tisztelt választóimnak s a nemes város függetlenségi lelkes polgárságának sokféle képnyilvánult s általam soha eléggé meg nem hálálható szíves szeretete, ragaszkodása, meleg barátsága, — valamint még a tisztántali nagytiszteltü egyházkerület gyülekezeteinek is kegyes jóindulata, csekély személyemet Debreczen városához csatolta.

Ezen édes köteleket, mint munkás bár de szerény eletpályám legdisztes babér koszoruit ápolni, s a mennyiben csekély tehetségem önmukem szentelésétől függ, fentartani és még szorosabbra fűzni, legmagasabb kötelességem.

Es miután így vagyok meggyőződve, hogy tehát, — ha az első választókerület tisztelt választó polgárai úgy akarandják, — jövőre is az ő képviselőtöknek szentelhessem országgyűlési működésemet: a tisztelt választmány megírt felhívásért legmélyebb köszönetemet nyilvánítván, s kifejezett óhajátának hazafias készsággal megfelelni kívánván — nem késtem Zilah város függetlenségi t. választóinak, kik a képviselőjelöltség elfogadására időközben felszólítanak, valamint régi választókerületem Budapest Ferencz-város t. polgárainak is, bár ez utóbbiaknak, kikhez szintén sok édes kötelek fűz, fájó szívvel, — kijelenteni, hogy Debreczenből vett ama megtisztelő felhívás következtében ezuttal rendelkezésükre nem állhatok, s cseljait előmozdítására csakis anynyiban működhetem közre, hogy számokra alkalmas és diadalra juttatható képviselő jelöltől gondoskodni segítsek.

Tisztelt választmány! ekként e g é s z e n, ö n ö k é, egészen Debreczen é vagyok, hogy ha e nemes város független polgárainak úgy fog tetszeni, mint az ő bizalmuk letéteményese szolgálgassam szeretett hazámat jövőre is.

Midőn ezekhez képest, mint két rendbeli átiratukban nyilvánított kitüntető szíves jóindulatukart és kegyes barátságukért legmélyebb hálátal fejzezném ki és magamat továbbra is nagyra becsült szeretetükbe, jó indulatukba, baráti érzelmeikbe ajánlanám: tudom, hogy Debreczen lelkes polgárainak kipróbált elvszólárdóságára támaszkodván — sem mi vihartól meg nem ingatható közszólókára épitem váramat.

Maradván a tisztelt választmánynak, s a tisztelt függetlenségi polgárságnak hazafias meleg üdvözzettel.

Budapesten, 1884. február 28-án, hū elvtársai s áldatos szól ája: **Thaly Kálmán.**

A debreczeni függetlenségi párt mozgalmai.

A nagyválasztmány jelölő gyűlése. Pártunk nagy választmányának szombat délutáni ülésén eszközöltetett Debreczen városa mindhárom kerületére nézve a függetlenségi párt képviselőjelöltjeinek jelölése.

Elnök távollétében Keszei János ker. elnök megnyitó szavai után, dr. Legányi Gyula jegyző felolvasta a mult vál. ülés jegyzőkönyvét. Megjegyzés nélkül tudomásul vettett. Kis Albert lelkes szavakban szolt a csaknem teljes számmal megjelent választmányi tagokhoz. Előadja, hogy pártunk intendő bizottsága — hatáskörében maradván — intézkedett a 2-ik és 3-ik kerületben felállítandó jelöltek ajánlására nézve, minthogy ez óráig csak is az első kerületnek volt egyhangú lelkesedéssel felhívott s a felhívásnak engedett jelöltje, Thaly Kálmán. (Éljenzés.) A közönséget fi-

gyelmezeti a jövő országgyűlés fontos teendőire, a már mindentelő folyó vál. küzdelmek komoly menetére, majd elvhu ségre, s munkásságra buzdítja pártunk tagjait, s végre kijelenteni hogy mi nem személyek ellen, hanem elvtért ev ellen küzdünk, kéri az ezen réven váló de azért lekesült megmaradását.

Rab László, mint az első kerület elnöke ajánlja s lelkes szavakban elti Thaly Kálmánt, mint az első ker. képviselőjelöltjét.

Beko Mihály a 2-ik kerület részéről egy, már parlamenti működéséből is ismeretes, s pártunk elveinek — buzgó harcosát, a fényes nevű férfit, báró Prónay Gábert ajánlja a 2-ik kerület függetlenségi jelöltjéül.

A választmány által egyhangulag lekesült „Eljen“ kiáltással, az ajánlat elfogadott. Majd B. Nagy János a 3-ik kerület részéről egy pártunk tagjai által régóta szeretett és tisztelt, elvhu s nem kevésbé országos híru férfit, báró Orbán Balázst ajánlja, mint a 3-ik kerületben pártunk leendő jelöltjét. Ugy ezen ajánlatot, mint mindhárom jelölést választmány, egyhangulag s a határozatlan lelkesedés szünni nem akaró nyilatkozatai közben teszi magáévá.

A jelölések megtörténvén, szebbnél-szebb beszédekkel hatottak a jelenlévők hazafiai érületére, Somogyi Pál és Könyves Tóth Kálmán urak, kik mindketten buzgó és egyetértő működésre lelkesítettek a jelenlévőket. A választmányi ülés egyéb tárgyai közül kiemelendők találjuk, miszerint pártunk mindhárom jelöltje még ez ülésből levélben keretkét föl a jelöltség elfogadására s arra, hogy június 8-dik napján körünkbe jöven, beszámoló s illetőleg program beszédüket megtartani méltóztatassanak.

Azzal a nagy választmánynak nagy számmal jelen volt tagjai K o s s u t h Lajost, pártunk. képviselőjelöltjeit elttve, elszóltattak.

A jelöltek fogadtatása.

Mindhárom képviselő jelöltünk június 8-án d. u. 3 óra között érkeznek városunkba. Hogy őket egyeniségűkhöz s a pártuk méltó ünneplésséggel fogadhassuk, felhívjuk városunk összes függetlenségi polgárait, hogy a fogadtatás alkalmára a vasuti indóház helyiségehez minél nagyobb számmal megjelenjen szíveskedjenek. A képviselő urak — ősi szokás szerint — ótfogatu szekereken vonulnak a városba

A bandériumhoz való jelentkezés meg telére, egyszeresmind arra, hogy ezen ünneppel diszere s annak minél nagyobb sikerére nézve mindent megtegyenek, a mi lelkesedésüktől az ügy érdekében telik: ezennel felkerjük t. elvtársainkat.

Beszámolóbeszéd és programbeszéd. Pártunk érkező jelöltjei egyenesen a programbeszéd és a beszámoló beszéd megtartására kijelölt, nagytemplom és a Vecseyház közötti tere, kiseretetnek, Thaly Kálmán, városunk első kerületének volt képviselője e helyen adja elő beszámolóját, báró Prónay Gábor városunk II-ik kerületének függetlenségi képviselőjelöltje, továbbá b. Orbán Balázs városunk III-ik kerületének függetlenségi képviselőjelöltje itten mondják el programbeszédeiket. Felhívjuk városunknak összes választópolgárait, hogy ezen nevezetes alkotmányos mozzanat lefolyásánál minél nagyobb számmal megjelenjenek.

Helyi hírek.

* Pártunk bálja. A debreczeni függetlenségi párt jun. 8-án, vasárnap este, mindhárom szeretet tisztelt jelöltjének érkezését egyszeresmind fényes tánczvizigalommal üli meg a „Korona“ termeiben. A közelebbi hírszleteket tudomására hozzuk a n. é. olvasó közönségnek, most csupán azt jegyezve meg, hogy a bál épen nem szándékosan, sőt inkább azért esik össze az iparoskörnek a nagyérdő épen akkor tartandó majálisával, mert e találkozás csak is az események nyomása eredményezte. Ugy halljuk azonban, miszerint pártunk fog nyújtani némi kárpótlást azokért, a kiket a párt mozgalmai esetleg visszatartanak, a mennyiben az épen akkor városunkban időző képviselő-jelöltek, b. Orbán Balázs, b. Prónay Gábor és Thaly Kálmán urak szintén megfognak jelenni a helyszínen. Az esti bál alkalmával aztán szívesen vesszük a viszontlátogatást!

* A meggyógyult német császár. Az bizonyára berlini hír, hogy Vilmos a legjobb egészségben, katonai kísérettel Potsdamba utazott, hol május 30-án d. e. 11 órakor a parkban a potsdami helyőrség felett díszszemlért tartott. A szemle alkalmával a trónörökös az első testőrezred és Vilmos herczeg ezen ezred első zászlóalját vezényelte. — De az már helyi hír, hogy a szemleiben, még pedig a császár kíséretében részt vett városunk első kerületének szeretve tisztelt volt sleendő képviselője, Thaly Kálmán is. Hazánke kitünő fia tudományos cselből időzik Poroszországban s mint volt parlamenti tag is igényt tarthatott e kitüntetésre.

* Pártunk ünnepélye. Még alig egy napja, hogy városunk függetlenségi képviselőjelöltjei ideérkezésének napja tudva van, s máris mindenfélől kapjuk az értesítést, hogy városunk

lelkes polgárai a közelebb mult választások pártjánul fényes mozgalmai s ünnepléseihez hasonló fogadtatásban óhajják és fogják részeseíteni nagynevű jelöltjeinket. Thaly Kálmánt; — báró Prónay Gábor és báró Orbán Balázs urakat. A banderisták, kik legnagyobb részben tősgyökeres debreczeni választó-polgárokból s ezek fiából állnak, oly nagy számmal jelentkeznek, hogy annak mérvéből következtetni lehet, hogy a polgári bizalom, tisztelet és ragaszkodás egyik — leginpozansabb nyilatkozása leendő már maga a fogadtatás külső képét és fényét feltüntető díszes polgári bandérium.

Megemlítjük itt, hogy a bandérium szervezésének és rendezésének élén a függetlenségi kör lelkes és tevékeny elnöke, B. Nagy János ur áll. Nála történnek a jelenkezések is. — Szívünkkel örvendünk, hogy városunk polgárai ily melegen érdeklődnek képviselőjelöltjeink méltó fogadtatása iránt.

* A nagyérdő most a város közepe. Oda fog tolongani a nép. A helyeiket többnyire pünkösztör változtató cseledek is — a duzzadt terekrák kedvverítő hatása alatt — bálókat rendeznek ott, s már tegnap készült a sok lombosátor. Lesz zene, néparadat bőven. A nagy mozgalomhoz a rendőrség is méltóképen készül.

* Előfa-lópó. Egy czeledutczai háztulajdonos szép fajta akáczfákat ültetett háza elé, s mintegy ösztönözörüleg jegyeket ejtett azokon. — Még azon éjjel ellopták az ültetvényeket. Az illető szemlért tartott a környéken s csakugyan megtalálta jeggyel ellátott fát — elittette. A lopásnak még folytatása lesz.

* Küldöttség. A nagyváradai önk. tüszöltő-egylet zászlószentelési ünnepejére a debreczeni tüszöltők küldöttsége áttuzott Nagyváradra, hogy az itteni egyletet képviseljek.

* Esküvő a lefolyt hét folyamán egy sem történt városunkban. No de volt a farsangou elég.

* Pünköszt, a keresztyénvilág egyik magasztos ünnepejére volt ma. A város külső képe ünnepies színt öltött. Az útletek zárva, az utcák csöndesek, ellenben a templomok telve ünneplő, áhitatos közönséggel. — A holnap aztán a vizigalomé, mulaságé lesz!

* Az utcázó. Két atyai meg az utcán: — Né c s a k k o m á m, e m á r csak derék darab ember ni, szól András, midőn a kövér embert meglátja. — A tbiom féln Jóska. Kitélnék belőle két olyan legény ma, meg éln, meg még egy . . . j u h á s z k u t y a.

Junius I-ével új előfizetést nyitunk lapunkra.

Előfizetés egy hóra 1 frt 3 hóra 2 „ 50 kr. A választási mozgalmak időszaka, nagyérdő események nélkülözhetiennek teszik a hírlapot mindenki számára. Gondoskodtunk, hogy lapunkban rendszeres tartalmán kívül ez események gyors, hū és tárgyilagos közlését találja az olvasó

Int a zászló . . .*) Leng a zászló, zeng a nagy szó, És a nép öröm szavára Mintha szólna messze hangzó Dal a távolból, magasból: „Fel, fel vívőzek a csatára!“

Mintha szólna égi szellem, Melynek arcán fény sugára, S szólna fent a felegekben Hogy ki honfi, tette keljen „A szent szabadság oltalmára!“

Sikra szálljunk honfi-tettel, Küzdjünk, bámi távol a part. A ki küzd, az nem veszett el Bár körüle — reméltetel — „Cseng, döng az ágyu, csattog a kard!“

Egy nagy eszme, hon szerelme Készen leli a magyar kart! Ennek fénye, győzdelme A magyar sziv szent érzelme, „Az lelkesítő csatára a magyart!“

Hazánk s a külföld.

— Egy honvéd-tizedes öngyilkossága. Nagyváradon szerdán delelőtt Sziraky József honvéd tizedes a temetőben vízzel töltött pisztolyal föbe löte magát. A pisztoly csővét szájaiba fofta, a fej iszonyuan szétroncsolódott, darabokra zuzott. Sziraky engedélyt kért kedden s azadosától, hogy szerdán reggeli öt óráig a laktanyán kívül tesse az időt. Ez engedélyt könnyen megnyerte a jó híriben álló fu, de elmenetele előtt mégis kérdőre vonta a számvevő őrmester, hogy a legénytette? Sziraky reggelre ígerte a számadást s azzal kilépett a laktanyából. Másnap reggel azonban nem jött vissza, mert a kérdéses pénzeket, ugyszintén az őrmestertől javított átvett ezüstóra árát akkor éjjel elmulatta. A temetőbe sietett s ott egy sírnak dölve pisztolylövéllel véget vetett az életének.

— Pálmál ilka asszony, a népszínház híres színésznője súlyos betegségből már annyira felépült, hogy lakását a zugligetbe tette át, hol az Engelféle villában volt lakást. A művésznő állapota különben szemlétomást javul s remélhető, hogy egy hónap mulva már fel is léphet.

*) A végső sorok Thaly Kálmán ösmeretes dalából valók.

— Czipó és jellem. E cím alatt tartott valaki előadást s a következőket mondván a többek közt: „Viselt czipókból jobban lehet az ember jellemére következtetni, mint például a tenyér vonalaiból. Mutassa meg nekem valaki bárkinek két högy viselt lábbelijét és én el fogom mondani, minő jellemmel bír az illető. Ha a sarok és talp egyformán van elkopatva, akkor az illető egy derek, határozott üzletember, megbízható hivatalnok, vagy kitünő feleség és anya. Ha a talp oldalt van eljárva akkor a férfi kalandor, megbízatlan dolgok után jár, a nő pedig kész minden merész cselekedetre. Ha belül rossz a talp, egy férfinél ez győnge, nőnél szerény, egyszerű jellemet mutat.“ Érdekes.

Muzsák.

— A Kisf. társ. ülése. A Kisfaludy május 28-án tartotta szüret előtt való utolsó felolvasó ülését az akadémiai Kisfaludy termében. De gré Alajos humoros rajzot olvasott fel, melynek a mérsékelt ellenkezése ama ténnyel szatíráta, hogy német lapot indított. B o t h y Zsolt Bánkban vétsége című a esthetikai tanulmányának egy részét olvasta fel. T o t h Lőrincz több sikerült epigrammot mutatott, melyek közül mutatványul a veterán író szíveségből közölünk.

Törvénytészek.

— A szocialisták vezetői, Kürschner Jakab és Irlinger Antal sajtóperet tárgyalták a cudapesti kir. tör. ényesék. A vádlottak igaztással és láítással vádoltattak s a por tárgya az 1881. évi augusztus 20-án Budáa a Faczán vendéglőben tartott általános magyarországi munkásgyűlésen elmondott beszédek voltak. E gyűlésen Kürschner Antal magyarul, Irlinger Antal pedig németül adták elő a munkásmozgalom programját. A program álitóltag a fenálló jogrend és a tulajdonjog-intézmény elleni lázítást tartalmazott s így a btk. 172. §-a értelmében bünetendő cselekményt képez. Hasonlóan értelmezetik a program többi része, melyben álitóltag az országgyűlés jogai elleni igaztás foglaltatik. Szóval a program a munkásoztlályt a vagyonos osztály ellen tüzeli s ez alapon kérte az ügyészség a vádlottak megbüntetését. A törvénytészek minnké vádlottat vétkesnek egy évi államfogházra ítélték őket. Ugy a vádottak, mint az ügyész fellebbeztek.

— A zsidó ellenes zavargások. A vichnye és p e s z e r é n y i zsidóellenes zavargások tárgyában a fenyitő törvénytészek befejezte az összes vádlottak kihallgatását. Valamennyien kitérő feltételeket adtak a védő ügyvédnek azon kérdéseire, hogy ki kezdte voltaképen a zsidók elleni igaztást és hogy ki propagálta az antiszemita lapokat. Delután meg néhány tanut hallgatott ki a törvénytészek egy a szent. 1-én történt zavargás, mint a súlyos testi sértes miatt Litava ellen emelt vál. tányálladéi ára nevezé és aztán következett a vád-és vedbeszédének előterjesztése. Az ítélet holnap fog kihirdeteni.

Apró-cseprő.

Tüszel tervezzen, s hideg vérrrel dolgozzék a művész. **Winkelmann.**

Nem ajándom: sokaknak tetszeni. **Schiller.**

A kortéaz mint műértő. Dubufe híres festménye „Ádám és Éva“ volt nemrég kiállítva Filadelfiában. A nézők között volt M.N., a kitünő gyümölcsstermelő is. „Mit tart a képről?“ kérdézek tőle. „Nagyon kicsinylő véleményem van a festőről, uram.“ — „Hogyan? Nem találja jónak e nagyszerű műremeket?“ — Nem; mert hogy lehet Éva kezébe egy oly faju almát adni, mely csak husz év óta letezik!“

— Apróságok. Azok a gyerekek. — Ugyan gyermekek, csitítja az anya megkötait — játszatok egymással szépen, békeben és veszekedjétek mindig! — Mi nem veszekszünk — válaszol a kis Berta — csak apát meg mamát játszunk. — O v a t o s k r i t i k a. Egy énesno — a ki ezeltől tánczosno volt — próbált az idén szerencsét a színháznál. Egy kritikustól kérdezték, mit szól az énekesnőhöz? — Ne mint tánczosno elég jó énekel, s mint énekesno, még jobban tánczol.

Amit a nép meffog vagy török az, vagy vérezik. **Lamartine.**

Mily könnyű a nagyoknak, sziveket hódítani! **Goethe.**

Mitvészet annyi mint a kimondhatatlanság kimondója. **Goethe.**

Hol vannak hősei a csodás időknék? Isten úgy akarta: vértanukká iónék, Mert nagy küzdelmeknél, Kin szentelt rögből kel Magva jobb jövőnek! . . . **Lugosi József.**

Minden megelégedés csak munkásságunknak eredménye, s a legboldogabb az, kinek legtöbb dolga van a világon. **Eötvös.**

Felelős szerkesztő: **GASPÁR IMRE.** Kiadó **KUTASI IMRE.**

Közlésnek árak: egy évre . . . 10 frt — kr., fél évre . . . 5 frt — kr., hetente . . . 1 frt — kr. Egyes szám 5 kr. A lap állomány részétől minden kölcsönözni képes, Vevőknek a lapot a postai hivatalban is meg lehet rendelni. KUTASI IMRE könyvnyomtatásában a postai hivatalban is meg lehet rendelni.

Hálányi KOSSUTH

Nagy hazánkba közzönetet mindazokna napjának alkalmából fel, de a kiknek külön telt. Ilyenek Debreczen Bözserény is. Leveleket iratát ujjában b a n f e k o z a t o k k a l — u g y m o n d a l l i t á s o n, h o g y a z 80-ik életévem betöltés tette, a kegyelt ph öltöttek fel, nem szem nincsen érdemem, hanem lekei iránt, melyekre lekezetet visszavezeti, más bizonyítványra is megadná a számarányi tósági állásu 26 vány nyilvánításában ez alkavett részt (Pozsony, S secz, Újvidék, Zombor) A szorosabb é

ország 47 megyéjének (32) tisztelt meg köze nyilatkozatásával; cs tisztán, vagy tulony megye csak három v Tolna) Az ország erdszáz nemzetiségű lak sokan vannak, kik t ellenszenvvel viseltetlato emlékeztet irat 15 megyénel az arány közl az erdélyrészi ságon (Kolozsváron é vil csak 6 megye k amaz emlékek iránt dáját, a többi kilen ket magyar megye Ezenkívül testület több száz üdvözléte kinek — e levelek H a j d u m e g y e „J ó a t y á n k ! “ A levelek közlőjük a kormánytól beszám mitő áradatában — v let így hangzik:

En nem gon gyar ember, a ki megye azon vallom vágyainak nem t melynek korlátjai állami függetlens azt szókták ellen Magyarországot fela gének visszaszerző mert az uralkodók zik, azt az uralkó Ha az a párt pártunk neveznek ségi nyilatkozat tés alapos lehetné fokig még akkor a közjogi ellenzék az ennek alapján megártása) az al számára feltartot bitaná, vagy vala teties aspiráció a Drávan tul he

De Magyaro melyet a közjogi hanem pozitív ssekkal az uralkó ország alaptörvé melynek megtart tartatására az u megesküdtött. Min zet 1867-ben f fel, bizony nagy keny nemzedék rabban feleleven irat, melylyel jogát éppen De hozta.

Ilyen jogru vari körökben terést, hogy agadná e jognak ha a nemzeti visszahelyezés nem tudhatom kik e feltervés